

МОЛОДІЙ КОММУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому АКСМУ

Рік видання X
№ 64 (1076)
СУБОТА
31 ТРАВНЯ
1969 р.
Ціна 2 коп.

СЬОГОДНІ КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИЙ СУБОТНИК

ЯК І ВСІ ПОПЕРЕДНІ

Дзвонить телефон. Секретар партійної організації фабрики М. Красников піднімає трубку і за мить комусь відповідає: — Звичайно, зможемо. Зустрічайте 31 травня ранком. — І вже до мене: — Суботник проведемо у своєму підшефному колгоспі. Оце звіди дзвонили. Я не заперечувала. Хай і так. Правда, плани дещо руйнувались, ми збились йти на суботник у парк Перемоги. Але коли просять наші підшефні, хіба можна їм відмовити? Та й дівчата пойдуть з радістю. Це ж не вперше. Вже декілька років підряд підтримуємо з колгоспом шефські зв'язки.

Суботник 12 квітня нашим дівчатам у пам'ятку теж. ...Віспівували швейні машини, прокладаючи рівні рядки на тканині. В першому і другому, в четвертому і п'ятому цехах кипіла робота. Не було спочинку: Всесоюзний комуністичний суботник. Норма була виконана. І того більше: на суму 8

тисяч карбованців понад план пошили дівчата верхнього жіночого одягу. З присним почуттям гордості і задоволення виходили на комсомольські суботники ми не раз. Тільки за травень провели їх три. Два з них по благоустрою фабричної території: склали дошки біля фабричної будови, копали траншеї, садили квіти та дерева. А 17 травня на загальнофабричному недільнику були присутні всі комсомольці. Трудились по благоустрою парку Перемоги.

Сьогодні найвирішальніший у цьому місяці суботник — комсомольсько-молодіжний на честь 50-річчя комсомолу України. Озброївшись ерванці сапками, відемо до колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС Кіровоградського району.

Ми провели загальноцехові збори, на яких накреслили план дій на суботнику. Дівчата з швейної зустрічають його в єдиному трудовому пориві. Так, як і всі попередні.

Т. ДУХОБОР, секретар комітету комсомолу Кіровоградської швейної фабрики.

12 квітня, день, коли ми всі вийшли на Всесоюзний суботник, присвячений 50-річчю Великого почину, кожному запам'ятався. Небувалий трудовий ентузіазм панував на всіх ділянках, де працювали молоді ульянівці.

Тоді ми зібрали 120 тонн металолому, 21 машину вправили на базу «Вторчермету». Того дня комсомольці і молоді райцентру посадили в Ульянівці парк. Чотири тисячі саджанців уже зазелені вздовж алей.

Сьогодні ми виходимо на комсомольсько-молодіжний суботник, присвячений 50-річчю комсомолу України. Для кожної комсомольської організації визначено робочі місця і обсяг робіт.

Учні шкіл будуть об'єднувати спортивні майданчики, збиратимуть металолом. Члени комсомольсько-молодіжної тракторної бригади імені 50-річчя ВЛКСМ з колгоспу «Росія» в цей день працюватимуть в полі на міжрядному обробітку кукурудзи. Механізатори комсомольсько-молодіжної тракторної бригади з колгоспу імені Ульянова сіяли ярки культур закінчили в строк, а зараз зайняті на обробітку посівів. У цьому колективі найбільший виробіток на трактор. Сьогодні механізовані ланки бригади провадять суботник на своїх робочих місцях. Боротьба за врожай ленінського ювілейного року триває.

Комсомольсько-молодіжний суботник стане справжньою школою трудового змушлення молодих ульянівців. Ця червона субота залишиться в історії комсомолу району, як приклад трудової доблесті юнаків і дівчат.

В. ДАВІДЯК, перший секретар Ульянівського райкому комсомолу.

ДЕНЬ, ПАМ'ЯТНИЙ ДЛЯ ВСІХ

„КОМУНІСТІВ І СПІВЧУВАЮЧИХ ПРОШУ ЛИШИТИСЯ...“

РОЗПОВІДАЄ ТОЙ, ХТО БУВ ПЕРШИМ

СЬОГОДНІ КОМСОМЛЬСЬКО НАШОЇ РЕСПУБЛІКИ ПЛЯТЬ НА СУБОТНИК, ПРИСВЯЧЕНИЙ 50-РІЧЧЮ ЛКСМУ. СУБОТНИКИ І НЕДІЛЬНИКИ СТАЛИ СПРАВЖНИМИ СВЯТАМИ ПРАЦІ, ЯКИМИ ВІДЗНАЧАЮТЬСЯ ЗНАМЕНІТІ ІСТОРИЧНІ ПОДІЇ І ДАТІ. СВІЙ ПОЧАТОК РОДОВІД ЦИХ ПАТРІОТИЧНИХ ЗВЕРШЕНЬ БЕРЕ З ПЕРШИХ КОМУНІСТИЧНИХ СУБОТНИКІВ, ЯКІ БУЛИ ВИСОКО ОЦІНЕНІ ВОЛОДИМИРОМ ІЛІЧЕМ. ПРО СВОЮ УЧАСТЬ В ПЕРШИХ НА КІРОВОГРАДШИНІ СУБОТНИКАХ ТОВАЇ, ЧИТАЧУ, РОЗПОВІДАЄ СТАРИЙ КОМУНІСТ КІРИЛО КАРПОВИЧ СТОЛЯРЕНКО.

Він закінчував уже не п'ятдесят, а двісті років. А потім і дві тисячі — весь колектив червонозоріччя!

Суботники і недільники стали масовими. В основному ми працювали на робочих місцях: країні були потрібні машини. Але іноді ходили прибирати парк імені Леніна, міський сад. Коли утворились колгоспи, допомагали молодим приміським артилям у збиранні врожаю, ремонті сільгоспінвентаря.

В 1927 році в країні широко розгорнувся рух ударних бригад. В нього включилися і наші робітники. А коли партія взяла курс на колективізацію сільського господарства, червонозоріччя тариче відгукнулись на її заклик створити для колгоспів міцну індустріальну базу. Закінчили соціалістичне змагання. Робітники виявили небачений трудовий героїзм, працюючи по п'ятнадцять годин по дві зміни підряд. Тоді, в незабутньому 1929 році, я вступив до лав Комуністичної партії. І з того часу вважав обов'язком для себе бути завжди поперед. Робити завтра найбільше, ніж сьогодні. Світає мета — соціалізм надавала кожному комуністичній, кожному свідомому робітнику великої сили і натхнення.

З ДОПОМОГОЮ різних вдоскопалень і пристроїв я виконував за зміну дві-три норми. Був делегатом Першого з'їзду ударників і учасником Сільськогосподарської виставки в Москві. У дні зарод-

ження сталеного руху виконував за зміну більше шести норм. Шифр і рада ділявся досвідом з молодими товаришами.

А потім — війна. Воєнний завод за Уралом. Після перемоги повернувся на рідну «Червону зірку». Руїни і попеліща на місці заводу. І знову — кипуча праця, знову суботники, недільники, понаднормові години. Відбудували завод. Зробили його ще могутнішим.

З 1958-го року я на пенсії. Але жити без заводу не можу. Часто буваю в ливарному, даю поради молодим ливарникам і формувальникам. Перед 50-річчям Леніна разом з ветераном заводу Іваном Іллічем Ситниковим ми вдали бронзовий бюст Володимира Ілліча Леніна. Цей бюст стоїть на високому постаменті в заводському дворі.

Збираючись на комсомольський суботник, сьогодні до бюста Ілліча прилидуть хлопці й дівчата, щоб покласти волею букети запашних квітів. Ударною працею вони ще раз доведуть, що за прикладом своїх батьків віддають всі свої сили і здібності побудові величного майбутнього.

К. СТОЛЯРЕНКО, колишній формувальник заводу «Червона зірка», кавалер ордена Леніна. м. Кіровоград.

ЩАСЛИВОЇ ДОРОГИ

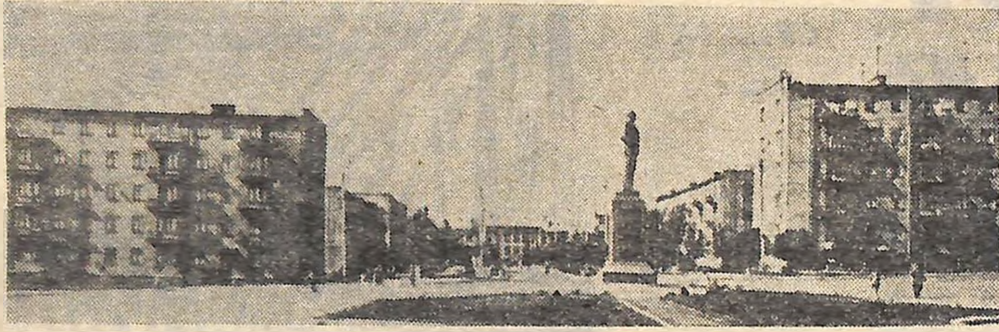
Позавчора з Кіровограда відбула делегація Толбухівської окружної організації Димитровської Комуністичної Спілки Молоді, очолювана першим секретарем окружному Жельо Добренім.

Шість днів молоді болгарини були гостями своїх кіровоградських ровесників. Вони познайомилися з життям юнаків і дівчат обласного центру, відвідали Кремгее, Олександрію, Доліньський і Бобринський райони, тракторну бригаду колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Новоукраїнського району, якою керує двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гіталов. Всюди гості з НРБ зустрічали братерський прийом, бачили вияв щирої любові до радянських людей до трудящих соціалістичної Болгарії.

Під час перебування делегації на Кіровоградщині відбулося засідання бюро обкому ЛКСМУ, на якому прийнято рішення про створення міжнародного клубу молодих механізаторів нашої області і Толбухівського округу. За погодженням з бюро окружному ДКСМ, почесним головою клубу затверджено О. В. Гіталова.

ЯК ЖИВЕШ, ПОБУЖЖЯ?

РАНОК. «РОМАШКА»

Ранок у Побужжі починається по-ділово-му. Нетерпляче гуркочуть автобуси і криті грузовики, що возять на роботу робітників. Давніми хрущами гудуть мотоцикли.

Побужжя — селище зовсім молоде (йому немає ще й 10 років). Жителі його переважно — молодь. Про це свідчать хоч би самі назви вулиць: Шкільна, Піонерська, Комсомольська...

Перед нами гостинно відчиняє двері «Ромашка». Це — дитячий садок. Старша медсестра Олена Іванівна Літун видає нам білі халати, і ось я беру перше інтер'ю в одного з наймолодших побужженят.

— Як тебе звати?

— Шапо.

— Це означає Сашко.

— А де ти живеш, Сашко?

Малюк тикає пухлим пальчиком у двоповерхову споруду дитсадка і вимовляє чітко: — Тут.

Що ж, кращої похвали, мабуть, не треба.

Справді, в «Ромашці» чудово. Ігрові кімнати, де вікно займає всю стіну, живі куточки, затишні спальні, просторий зал.

«НЕЗАКОНОНАРОДЖЕНИЙ»

Побужський нікелевий завод будуватимуть довіго і нудно. Скоро будівельники святкуватимуть... 10-річчя його будівництва. Щоправда, в цьому році небо над об'єктом цього індустріального гіганта прояснилось.

В бригаді монтажників Михайла Угольникова із будуправління № 125 тресту «Дніпроростальконструкція» настрої вистояний на жартах.

— Скоро пустите кран в дію? — запитав я, показуючи на велетенського залізного птаха, що незграбно стояв на рейках.

— «Незаконнародженого»? — посміхнувся начальник дільниці Г. І. Лясковський, — незабаром.

— Що це ви йому ім'я таке кумедне придумали?

— Це наші хлопці його так охрестили, — повернувся до мене Георгій Іванович. Він дістав із кишені сигарету і, примружившись, продовжив:

— Це кран унікальний. Він єдиний в Радянському Союзі. Наші проектувальники із «Укрмонтажорбунду», перенапруживши ригель серійного 50-тонного крана, довели його вантажопідйомність до 70 тонн. А «незаконнароджений» він тому, що на нього ще не було документів. Але на дніх вони будуть оформлені і наш УК-70-38-33 почне працювати.

Георгій Іванович змовчав про хід монтажу цього унікала. За проектом кран повинні були монтувати на місці його дії. Але в такому випадку довелося би припинити кладку виробчих печей. Тому висотники вирішили його монтувати біля ливарного цеху, а потім 40 метрів по рейках крутим скілом підняли його до призначеного місця.

ВІДВЕРТО КАЖУЧИ

Жіночий гуртожиток у Побужжі типовий. В затишних кімнатах живуть милі дівчата, заставляючи столи і тумбочки квітами, кни-

Монтажники-висотники Валентин ГАМАН, Анатолій ПИРОЖЕНКО та Олександр БЛИЗНЮК. Фото Г. УДОВИЧЕНКА.

гами, грампластинками. В кімнаті № 3 знайомимось:

- Людмила Бавко, працюю продавцем.
- Зоя Старкова, теж працівник прилавку.
- Надя Волос — їх колега.

Ні, гуртожиток населяють не лише продавці. Ось, наприклад, у кімнаті № 2 Валя Підліпна, Ніна Кимановська та Тамара Сокоорчук — будівельниці.

- Вечорами нудьгуєте? — запитую в них.
- Нудьгуємо, — «виспівує» тріо.
- Чому?
- А що робити?

«Ха-ха-ха», — сміється під вікном травневий вечір. А, можливо, і не вечір, а Таня Воробйова і Міла Сузинович, які повертаються з репетиції драматичного. А може, дічата й хлопці з танцювального, що теж повертаються з Будинку культури. Адже в аматорів зараз гаряча пора. Скоро в їх селищі відбудеться фестиваль самодіяльного мистецтва, присвячений 100-річчю від дня народження В. І. Леніна...

Зелений рукав дороги виніс наш автобус за околицю Побужжя. Позаду лишилися комсомольський сквер, посаджений руками молодих жителів, пам'ятник В. І. Леніну на Ленінській площі і хороші запальні хлопці, про яких я не астиг розповісти. Це — Георгій Скрипка, першорозрядник з вільної боротьби, який на громадських засадах очолює спортивну секцію, капітан футбольної команди Олександр Мушат, Василь Трач — волейболіст і активний драмгуртківець.

І хай у спортсменів ще скромні результати, а у самодіяльних митців — успіхи, все ж мені здається, що якби я запитав: «Як живеш, Побужжя!» воно б мені відповіло: «Добре живу. Але хочеться жити ще і цікаво...».

В. ГОНЧАРЕНКО,

спецкор «Молодого комунара», Голованівський район.

КОВИНИ

В БУРЯХ НАРОДЖЕНИЙ

З далекого грозового мрянулого дивляться заміряні очі юнаків і юнок, перших комсомольців нашої області. І раптом крутими хвилями накопиться на глядачів нісені на слова нашого земляка Сави Голованівського:

Там, де бронзовий Кіров Простяг свою руку,
Білі схили Ігулу-риці
З комсомольським
знаменом ходили
Земляки, земляки,
Земляки, земляки.

Вулицями Кіровограда приходять поспівати комсомольці 20-х років.

А ось щаслива юність сьогодні світить радісні посмішки на смаглих обличчях. Це учасники засуаженого ансамблю танцю України «Ятрань». Самодіяльні талановиті танцюють запальної український гопаки...

Позавчора Кіровоградські кінолюбители студії «Екран» зняли останні кадри фільму «В бурях народжений», який вони присвятили 60-річчю комсомолу України.

Сценарій написали завідуючий лекторською групою обкому комсомолу В. Чабаненко та методист обласного Будинку народної творчості В. Руденко.

Режисер і постановник — керівник кіностудії «Екран» В. Руденко.

В. ВАСИЛЕНКО.

ПОЛУМ'Я «ПАРТИЗАНСЬКОЇ ІСКРИ»

Кілька днів тому районний кінотеатр «Дружба» вивисила шкільна молодь. Учні прийшли на зустріч з І. П. Герасименком, учасником підпільної організації «Партизанська іскра» села Крижини Первомайського району, яка діяла в тілі порота під час Великої Вітчизняної війни. Живий свідок тих тривожних і героїчних років розповів своїм юним друзям про бойовий шлях і останні дні «Партизанської іскри».

Затамувавши подих, вслухались школярі в кожне слово Івана Павловича.

Піонери Голованівської середньої школи № 1 прийняли кошичок підпальника в почесні піонери. Піднесли живі квіти.

Заключним акордом зустрічі був «погінк», який організували вчителі й учні цієї школи.

В. БЕЗВЕРХНІЙ,
секретар Голованівського райкому комсомолу.

ПОЕТИЧНИЙ ВІНОК ДРУЖБИ

Від Балтики до Тихого океану, в містах і селах Російської Федерації сьогодні лунає мелодійна українська мова. Посланиці Радянської України привезли в гості братньому російському народові пісні і танці, вірші і тепло сердець. Як пайдорожник і бажаних друзів приймає РРФСР посланців братньої республіки — учасники Декади української літератури і мистецтва. Письменники, кінематографісти, композитори, художники, артисти України демонструють своє мистецтво. І скрізь, де б вони не бували, їх зустрічає теплий прийом, дружній потісок рук, квіти. Частина цього тепла припадає і нашим землякам, із заслуженого самодіяльного ансамблю танцю УРСР «Ятрань», які беруть участь у Декаді.

Декада перетворилася на справжнє свято обох культур — української і російської. Сьогодні ми подаємо кілька віршів російським поетів у перекладі на українську мову.

Олександр ПРОКОФ'ЄВ.

РОСІЯ

Сад в сніговій красі,
жити в снігій росі, —
ім'я твоє, Росіє!
Хлопчик з небом в очах
на материнських руках —
радість твоя, Росіє!
Перший грим — грізний сніг,
що проліг на весь світ —
доблесті твоя, Росіє!
Дуже твої голоси,
пиви, ріки, ліси —
сила твоя, Росіє!
На зеленаних полях
світла — воцїнений стар —
сонце твоє, Росіє!
Діти різних країв,
всі ми сини твої —
мати рідна, Росіє!

Василь ФЕДОРОВ

(Уривок з поеми «Продажа Венери»)

Я знову хочу
все побачити,
все те, що пам'ятав зберегла...
І річка, наче в дні дитячі,
перед очима потекла.
Я вибрав місце там, признаюсь,
в густих затієних кущах.

Сиджу на каміні, стараюсь
перехитрити від лиха.
І з вдовою сілського хлопця
про юшку вірлю по смаку,
і все дивлюсь,
як промінь сонця
розніжився на поплавку.
Не бачив я, як збивши роси,
прийшла вона, немов в рай,
як одяг скинула, і коси
сховала в хусточку свою.
Та бачив,
як затикав води,
коли вона сюди прийшла.
Фантазія!
Каприз природи!
Химера світла і тепла!
Раптовю хвиля розступилася
і перекрила знову шлях...
Блискаві гудки, золотилася
таємна іскорка в очах.
Там,
на річкових тихих илавнях,
де в травах шіжить роса,
— Я вперше мовив без вагання
велике слово те:
краса!

Олександр МОСКВІН

ЗОЛОТИЙ КЛЮЧИК

Прикрию очі сніг, наче в сні
перегорну сторінку ледь прим'яту —
І ключик бачу в золоті ясній,

що відкрива в життя нове дверцята,
В далеку путь мені потрібно йти,
нехай лише цілує світлий вітер,
Скажіть лише, як його знайти,
в яким краю шукать його, скажіть,
Я царства - государства обійду,
сховаю в серці боязнь і тривогу,
та ключик пречудесний той знайду,
що відкриває до серцевої дороги.
Тоді б мене в далекій стороні
серед людей відразу помічали,
як рідного й близького зустрічали
і кланялись з повагою мені.

Володимир СОЛОУХІН

Мовчать, мовчать, до болю, до безкраю,
Ні, все як є пробачити сповна.
Знімаю трубку, ніби піднімаю
нудовий камінь. Де моя вина?
Я не хотів... Та в пізню ніч чи рано...
Я знав напам'ять все це,
признаюсь...
І тріск сухий, мов постріл із нагана.
Я трубку зняв:
ти чуєш — я здаюсь...

Михайло ДЬОМІН

МАМА

Хлопчаком чубатим і унергим,
підкоптивши ношені штани,
я спішив дитинство...
І смішив!
В ті роки здавалось слово «мама»
Все було:
незгоди, радість, ніжність...
Та прийшла біда,
а з нею зрілість.
І на закритавленім снігу,
в час, коли земля зелена блідіє,
я загадав життя
І з білих губ
ледь зірвалося чути слово рідне.
Мама...
Чуєш?
Мабуть, з того часу
я несучу його і беру...
Щинься і довго бережеться
все в житті, що дорого дається.
Переклав з російської О. ЧЕРНЕЦЬКИЙ.

Ви нам писали

«Дорога редакціє! Пише до нас Катерина Мусієнко. Лікуєсь я в обласній лікарні, моє здоров'я щодня кращає. Цим я завдячую теплоті сердець лікарів і всього медичного персоналу. Серед цих добрих людей і медична сестра Валя Топа, якій хотілося б через вашу газету подякувати особливо, побажати їй доброго здоров'я, світлого, радісного майбутнього. Впевнена, що до мене приєднаються всі хворі, яких обходила Валя».

Від імені колгоспників артілі імені Жданова села Куликово Балки Новоукраїнського району Григорій Івашенко скаржиться на те, що село до цього часу не електрифіковане. «Частина села користується електрикою вже близько двох років, а як же з рештою дворів? — запитуює він. Г. М. Івашенку відповідає голова виконкому Новоукраїнської районної Ради депутатів трудящих Г. Петров: «Силами колгоспу імені Жданова проводяться роботи по електрифікації села Куликово Балки. Вже завезено опори, приставки, розбито лінії. Повністю село буде електрифіковане в четвертому кварталі».

«Таня повинна бути в комсомолі», — починає свій лист Леонід Поліщук з с. Журавники Голованівського району. Трапилось так, що дівчинка-інвалід Таня Самронь через хворобу не змогла обійняти комсомольський квиток. Переїхавши з Кіровограда до с. Ємилівки Голованівського району, дівчинка знайшла себе в праці, але турбувало одне: як же з квитком? Коли обмінявали квитки, лежала хвора, а тепер...

Як повідомив редакцію секретар Голованівського райкому комсомолу Василь Безверхній, дівчині вручено повний комсомольський квиток.

ДРУГИЙ ТОМ СПОГАДІВ ПРО В. І. ЛЕНІНА

Вийшов у світ другий том п'ятитомного видання спогадів про Володимира Ілліча Леніна. В книгу включено мемуари, які висвітлюють період з 1891 року до перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Автори спогадів — найближчі соратники Ілліча, найстаріші діячі КПРС, які мали щасливу можливість багато років вести революційну боротьбу під безпосереднім керівництвом Леніна, а також робітники, які часто зустрічалися з ним або чули його виступи на зборах і мітингах. Вони розповідають про різні періоди життя і різні сторони багатогранної діяльності Володимира Ілліча.

Спогади знайомлять читача з обстановкою, в якій В. І. Ленін жив, працював, створював теоретичні праці, що визначили шляхи революційної бо-

ротьби. Авторі відзначають властиві Володимирові Іллічу характерні особливості: глибоке знання марксистської теорії, творче застосування і розробка її, оптимізм, заснований на розумній об'єктивності законів суспільного розвитку, непохитну віру в сили робітничого класу, в перемогу соціалістичної революції.

Мемуари, зібрані в томі, відтворюють образ Леніна як людини, яка поєднувала в собі високу принциповість, незвичайну працьовитість, скромність, простоту, чуйне, дбайливе ставлення до товаришів, до людей праці.

Другий том спогадів про В. І. Леніна, підготовлений Інститутом марксизму-ленінізму при ЦК КПРС, випустило Видавництво політичної літератури.

(Кор. ТАРС).

ПЕРЕДУСІМ кілька слів про нього самого. Володимир серед ятрянців найстарший і за віком, і за стажем. Ному тридцять один рік. Але він у такій чудовій формі, що і юнаки по-доброму йому заздрають.

Про Володимира Горяничого не скажеш, що танцює він з дитинства. Все почалося із звичайнісінької «чечітки», коли він вийшов у дев'ятому класі. Був у них у сільській школі один майстер її вибавити. А Володі заохотило його перевести. Своєго добирав.

А потім уже в технікумі друзі майже силоміць затягнули в танцювальний гурток. Інакше почав ставитися до танців, коли вже навчався у Кіровоградському педагогічному інституті на факультеті фізвиховання. Якось після виступу інститутських аматорів на одному з концертів в обласній філармонії товариш сказав: «А знаєш, Володік, в тебе підходяща фактура для справжнього танцю. Кажуть, що в Будинку культури Імени Калініна з'явиться новий керівник. Пішли подивитися».

Було це у 1957 році. Анатолій Михайлович Кривохижа працював з калінінцями вже місяць по два. Побував Горяничий у нього на одній репетиції, другий і залишився в гуртку. Поло-

тише, там на третьому поверсі не було таких умов тренуватися, як зараз у чудовому просторому залі. Частіше говорять їм про ту «іскорку», без якої танцю не буде...»

Листи з Вільнюса й Алма-Ати від Саші Рожкова і Васи Гури. Хлопці непокоїлися, чи потраплять ятрянці на Всесвітній фестивалі молоді і студентів у Болгарії. За це ж саме вболівав і Ліда Деннісенко з Красноярска. Вона вже заслужена артистка РРФСР, але старих друзів не забуває.

Ятрянцям адресовано дуже багато листів, у яких їх вітають з успіхами, запрошують прийти з концертом. Ось пише з Мени, що на Чернігівщині, Іван Коворотний: «Бачив вас по телевізору. Порадували своїм іскрометним мистецтвом». Вінничанина, яка підписалася Марією Сергієнко, після телепередачі з Києва надіслала власний вірш, присвячений ятрянцям.

Про широкі зв'язки кіровоградців з іншими аматорськими колективами свідчить окрема доповідь об'єктивна тека. Давно зав'язалося листування, скажімо, із захарпратським народним ансамблем, закоріжцями, львів'янами. Вже не вміщаються в іншій теці поздоровлення, їх кількість особливо зросла після незабутніх 1967—68 років. Фестивалі в Києві, Москві, Болгарії...

З цікавістю гортаю програми концертів, у тому числі й дванадцятирічної давності. Пригадую, що спочатку це були окремі, хай і гарні номери у святкових концертах. Опісля їх список вміщувався на сторінці, і ятрянці пишались, що в змозі зайняти ціле відділення. А ось програми 1962—66 років з двох відділень, у кожному по 6—8 номерів — солідних хореографічних композицій, повістей з минулого, танці — ігри... А в ювілейному році концертний дорожок уже налічував у двох відділеннях дев'ятнадцять танців, у третьому показувалося п'ять номерів, підготовлених на республіканській огляд самодіяльного мистецтва.

Програми особливо яскраво розповідають, як сміливо і впевнено вихов колектив до того, щоб зі сцени по-справжньому пропартувати самобутнє українське мистецтво. Кожен рік з'являлися нові номери. Чим далі, тека частіше поповнювалася програмами великих концертів у Москві, Києві, за рубежом, у яких ятрянці брали участь. Ось книжка, присвячена учасникам художньої самодіяльності профспілок СРСР, які виступали в Кремльському театрі. На кількох знімках — ятрянці. Інша книжка видала іспанською мовою, і в ній нізачем фрагменти з ятрянських танців. Це код десяти членів ансамблю побували на Кубі.

Багато різних афіш зібрав Володимир Горяничий. Вони запрошують і на фольклорний фестиваль у Чехословаччині, і на концерти з участю «Ятрян» під час тижня української літератури і мистецтва у Латвії.

Ще більше зібрано газет. Розгортаю без вибору одну з них, гортаю без вибору одну з них, «Танцюристи і співаки України» триумфально виступили в муніципальному театрі. Глядачі мали можливість милуватися грацією і легкістю самодіяльних танцюристів з ансамблем «Ятрян»... Це повідомляла французька газета «Вільний південь» у листопаді 1966 року.

З великим інтересом переглядаю те, що вміщує тека, присвячена ентузіастам народної творчості, з якими подружжися чи зустрічалися ятрянці. Своєю програму й кілька фото подарували їм іспанські самодіяльні артисти. Є в них програми дніпропетровських, харківських, дніпрозержинських, львівських аматорів.

...Мріє Володимир Горяничий, що при Будинку художньої самодіяльності обліграфді, який недавно відкрився, буде влаштовано спокрипний музей народної творчості і там обов'язково знайдеться чимало місця для всіх матеріалів, які він давно і з такою любов'ю збирає.

Т. КАЛЬЧИНСЬКА.

Раніше були у В'єтнамі

гіркі слова про три «ні»: не кохати, не створювати сім'ї, не народжувати дітей. Вважалося, без усього цього можна прожити. Сьогодні ці слова більше не звучать, тому що це ніколи не було так багато шлюбів і не народжувалося стільки дітей.

Ось приклад однієї сім'ї. Він — солдат, служить неподалік Ханоя і має вихідний. Неділя в Ханой — день сімей.

Валерій ЮР'ЄВ.

Балада про дівчинку Хо

Моя донька запитала: — Батьку, а пілоти стріляють? — Так. — І дітей? — Навіть мавпочок. — А американці? І я розповів їй про в'єтнамську дівчинку Хо.

З гілки на гілку — Стриб та скік — М'ячником з шерсті буйвола. На ліановій гойдалці Летить через озеро. Зриває удав над хвілю. Крокодила пащека — Немов нечепі! А дівчинка летить, Кружляє Пружинкою кулбабовою На ліановій гойдалці.

Зірвала горіх кокосовий І — Хвилі пішли по озері, Ніче з малого м'ячика Вродило десять м'ячків. В рисовім полі дівчинка Купалася, Не накупалася, А в кукурудзянім полі Довго, Тихо Лежала дівчинка, І небо пливло до неї Крихітними, Як зерня Мавпочками. Дзвінко сміялася дівчинка. А мати біждалася: Де ж не поділася Хо, Маленька

У льолі білій? І батько, Вернувши опівночі З простреленим чубом, Бідкався: Де ж це Хо? А по крутім переніссі — Крок. Мати воду гріла, Крок червону, Як сонця черен, Змивала. А він: Де ж це Хо? І нічка була, Як риба, Виниута на березі озера. Мертва нічка і риба. А вранці Прокинулася Хо, Стрибула, Мов кізочка, Між кукурудзою бігла, Рисовим полем, І раптом — сонце... Сонечко, Чого ти зчорніло, Впало? І Хо... Де ж кукурудза, Ліани де?

Крокодили? Удав? Застогнала дівчинка — До хати! А мати Батька закопує. Лопата важка, Земля, Мов кремін... Стояла дівчинка, А з-під багряного бантика Та й на лігню льолі Слізки багрянці — кап... кап... На могилу батька, На свіжу, Тверду, Мов камінь — Кап, Кап... Плакала Хо, Бігла. З гілки на гілку — Стриб та скік — М'ячником з шерсті буйвола, А коли вив літак в озеро, Коли пілот Впав з озера, Удав пригорнув літака, Крокодил лоскотав пілота, Сміялася тихо дівчинка В льолі червоній.

ХОББИ ВОЛОДИМИРА ГОРЯННОГО

инило натхнення, яке зумів передати своїм вихованцям керівник, його фанатична любов до танцю і перспектива, яку він малював перед аматорами.

Незабаром Володимир став солістом ансамблю «Півнік», «Согорка» у російських танцях, чимало образів, створених ним в українських хореографічних композиціях — цікаві, оригінальні акторські роботи зрілого майстра.

Певний час Горяничий працював у професійному колективі у Могилев-Подільському. Але знову повернувся у Кіровоград, і ось уже кілька років він незмінний помічник Кривохижі.

А це Володимир Горяничий — колекціонер. Вже багато років він збирає все, що стосується талановитого колективу «Ятрянці»; і запрошення на концерти, і списки учасників ансамблю, афіші і програми, листи.

...В одній з кімнат у Будинку культури ім. Калініна на всю стіну висить географічна карта. На ній виділені міста Радянського Союзу, ведуть стрілки в зарубіжні країни, де побували ятрянці. А в куточку стоїть невеличка тумбочка, в ній ціле багатство — шістнадцять папок з написаними програми 1959—69 років, вірші з газет.

Розкриваю одну з них. Написано: «Листування з вихованцями «Ятрянці». На багатьох конвертах — армійські трикутні штампелі. На кількох аркушах лист від Гриші Шеремета, який служив у Казахстані: «...дочували мені керувати танцювальною групою. Зразу ж узлявся готувати програму до армійського огляду художньої самодіяльності. Дорогий Анатолію Михайловичу, у мене й снів не вистає, щоб висловити Вам свою вдячність... Ви зробили мене людиною, танці допомогли стати на ноги, відійти від «вулиці».

Дуже прохну, припліть ноги російського й угорського танців. Я дуже скучаю за Вами, колективом».

А ось рядки з листа Олексія Глибенка: «Мені боляче, що деякі з новеньких не можуть зрозуміти, що слава «Ятрянці», якою пона зараз пишастесь, нам, «старичкам», не легко дісталася... Ви нагадуйте їм час-

минулого, танці — ігри... А в ювілейному році концертний дорожок уже налічував у двох відділеннях дев'ятнадцять танців, у третьому показувалося п'ять номерів, підготовлених на республіканській огляд самодіяльного мистецтва.

Програми особливо яскраво розповідають, як сміливо і впевнено вихов колектив до того, щоб зі сцени по-справжньому пропартувати самобутнє українське мистецтво. Кожен рік з'являлися нові номери. Чим далі, тека частіше поповнювалася програмами великих концертів у Москві, Києві, за рубежом, у яких ятрянці брали участь. Ось книжка, присвячена учасникам художньої самодіяльності профспілок СРСР, які виступали в Кремльському театрі. На кількох знімках — ятрянці. Інша книжка видала іспанською мовою, і в ній нізачем фрагменти з ятрянських танців. Це код десяти членів ансамблю побували на Кубі.

Багато різних афіш зібрав Володимир Горяничий. Вони запрошують і на фольклорний фестиваль у Чехословаччині, і на концерти з участю «Ятрян» під час тижня української літератури і мистецтва у Латвії.

Ще більше зібрано газет. Розгортаю без вибору одну з них, гортаю без вибору одну з них, «Танцюристи і співаки України» триумфально виступили в муніципальному театрі. Глядачі мали можливість милуватися грацією і легкістю самодіяльних танцюристів з ансамблем «Ятрян»... Це повідомляла французька газета «Вільний південь» у листопаді 1966 року.

З великим інтересом переглядаю те, що вміщує тека, присвячена ентузіастам народної творчості, з якими подружжися чи зустрічалися ятрянці. Своєю програму й кілька фото подарували їм іспанські самодіяльні артисти. Є в них програми дніпропетровських, харківських, дніпрозержинських, львівських аматорів.

...Мріє Володимир Горяничий, що при Будинку художньої самодіяльності обліграфді, який недавно відкрився, буде влаштовано спокрипний музей народної творчості і там обов'язково знайдеться чимало місця для всіх матеріалів, які він давно і з такою любов'ю збирає.

Т. КАЛЬЧИНСЬКА.

В дитячому садку міста Бобринця. Фото В. КОВПАКА.

СОРОК ЧЕТВЕРТИЙ СОНЯЧНИЙ...

Росте наше місто. Квітне буйноцвіттям... І в його білопіннім розліві рожевіють, як маки, усміхнені дитячі обличчя, дзвенять веселі голоси. Немає більшої радості, ніж бачити їх і чути. Кожного ранку випурхують вони з будинків, старшенки з портфельками поспішають на заняття, а менші бабусі, мами і татусі ведуть у дитячі садики.

Давалі й ми цього ранку підемо вслід за ними. Ось низенький гудулий штахетик, широкі ворота, за якими в шойно заасфальтованому дворі стоїть привітний двоповерховий будинок з широкими вікнами. Сорек четвертий дитячий садок тільки цієї весни відкрився, і двісті вісімдесят його маленьких вихованців справили тут своє новосілля. Тут двадцять груп, і кожній з них відведено чудову кімнату зі спальню, душом, умивальником, гардеробом.

І луно розноситься дитячий сміх.

Ось уже помахали рукою матері чи батьки, поспішають на роботу, пішли бабусі, розпрошавшись із онуками, і починається новий день у дитячому садку. Займаємо в одну із старших груп, яку веде вихователька Лариса Сергіївна Гулява. В ній сьогодні п'ятеро новачків. Вони несміливо труться біля своїх рідних. Всі кругом незнайомі, чужі.

— Діти! — бере Лариса Сергіївна кожного за руку і підводить до гурту. — Знайтеся, це ваш товариш...

А потім показує приміщення, знайомить новачків із правилами, — Подобається в нас? — питає.

— Гарно... Діти уже оббулися. Всі гуртом стають на зарядку.

— Раз—два! Раз—два! А потім мити руки, і до столу. Так вихват картонешка із підсмаженою ковбасою! Та ще й салат із червоної редиски. Аж хрускотить на зубах. А Лариса Сергіївна за новачками наглядає, щоб їли, не соромилися.

— Сmacher? — Еге... І кожне встає із-за столу, каже: — Спасибі.

Це — дяка і виховательці, що турбується, і няні, яка наповняла тарілку, і кухарки, що смачно зготували їжу, і тим, хто простота усе на полі; і тим, хто збудував усе для них. Усміх Вітчиний: — Спасибі! — А зараз, діти, — каже вихователька, — ми йдемо на музичне заняття...

Поспівали, потанцювали. А тепер підемо в парк.

Він — майже порад, тільки переїти широкі вулицю, де бігають машини і тролейбуси. Збоку стоять високі крани, зводяться будинки, і вихователька розповідає, що в тих будинках житимуть люди, а тролейбусами та автобусами їздитимуть на роботу...

Натхненню працює весь колектив, очолюваний Надією Павлівною Шевченко. Усі виховательки в дошкільних групах мають вищу педагогічну освіту, в ясельних — середню медичну. Методичну роботу очолює Валентина Василівна Тищенко, старший і вдумливий педагог. Вона володіла чудовий метричний кабінет, своїми руками вже виготовила багато макетів, посібників для занять з дітьми. Для занять у кожній групі є фільмоскоп, епідаскоп, телевизор, магнітофони, радіола, альбом, книжки, іграшки. В дворі обладнані павильончики, іграшкові будиночки, манежі, турніки, драбинки та ін.

Гомінка сім'я живе тут під широким дахом. Здалеку чути веселі голоси, як дзвіночки... Така вже у нас творота. Діти — наші квітти...

М. Кіровоград. О. МОТОРНИЙ.

Радянський надзвуковий літак «ТУ-144» на зльоті (фото ліворуч). Праворуч — пасажирський салон літака.

Фото А. МОКЛЕЦОВА. (АПН).

ПЕРЕМОГЛИ МАШИНОБУДІВНИКИ

В Кіровограді закінчилася першість з легкої атлетики серед команд середніх спеціальних навчальних закладів міста, результати якої вхо-

дять до заліку спартакиади. В цих змаганнях взяло участь дев'ять команд. 105 учасників виборювали право піднятися на п'єдестал пошани. Під час змагань 69 легкоатлетів виконали розрядні норми.

Серед двічат перше місце виборили спортсменки спортивного клубу «Машинобудівник». На другому місці

легкоатлети технікуму радянської торгівлі, на третьому — будівельного технікуму. Серед юнаків теж вишли переможцями легкоатлети спортивного клубу «Машинобудівник». Друге місце дісталось учням технікуму механізації сільського господарства, на третьому — спортсмени будівельного технікуму.

Щоб стати письменником, треба мати перо, папір і талант. А Юрко Ячєйкін — ще й володар «Срібного Тіжка» — почесного призу Міжнародного конкурсу гумористів. Зараз молодий сміхотворець гостює в Кіровограді разом з учасниками агіт-пробігу, присвяченому століттю від дня народження В. І. Леніна.

Юрій ЯЧЄЙКІН.

ЩЕ РАЗ ПРО ЯКІСТЬ

Я неспішно повертався додому.

Раптом з-за рогу вишов страшний злодій. Він був схожий на пітеркантропа. Очі його люто блищали. Такому зробити мокре діло — раз плюнути. Щоб я не помилився у своїх фатальних висновках, він ультимативно вірив:

— Гаманець або життя! Я затремтів.

Руки самі полізли до кишені.

— Ясно: відадам гаманець, — сказав я. — Про що мова! Ось тільки гроші з гаманця вийму...

Та злодій, видно, не звик зволікати.

— Ану, без жартів! — зловісно прогарчав він і помахав перед моїм носом ножем.

Я негайно заспокоївся.

— Іди геть, поки я не зверну тобі щелепи, — лагідно мовив я. — Я ж упізнав цей ніж. Його зроблено на нашому заводі. Ти ним навіть скибочки хліба не відріжеш.

Я недбало відштовхнув його і спокійно пішов додому.

Для хвилювань не було жодних підстав, адже ми щомісяця випускаємо стопроцентний брак.

— Я скаргу на вас напишу! — кричав навздогін нещасний грабіжник.

Пиши, пиши... Бачили таких!

ПЕРШІСТЬ ТРУДРЕЗЕРВІВЦІВ

На Знам'янському стадіоні ДСТ «Локомотив» відбувся розіграш обласної першості з футболу серед команд товариства «Трудові резерви». В змаганнях взяло участь п'ять команд. Фінальний свисток співістив про перемогу футболістів Кіровоградського міського професійно-технічного училища № 6.

К. КЛІМУШКО.

Леонід Ціпес — чемпіон України

29 травня в Кіровоградському палаці культури імені Жовтня закінчилися республіканські змагання з міжнародних шашок. 17 днів точилися вперга боротьба за звання чемпіона республіки.

Перше місце завойював харківський майстер спорту Леонід Ціпес. Він не програв жодної партії, набрав 12,5 очка з 15 можливих, відрававшись від найближчих суперників на 2,5 очка. По 10 очок мають чотири шашкісти, між якими за таблицею коефіцієнтів розподілено місця в такому порядку: друге місце забрав майстер спорту Едуард Корхов (м. Одеса), на третьому — кандидат в майстри спорту Іван Сотников (Луганська область), четверте й п'яте місця зайняли майстри спорту Анатолій Куліш (м. Кіровоград) та Ярослав Білорус (Донецька область).

Учасників фіналу, які зайняли перші три місця, нагороджено призами, дипломами та медалями Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів УРСР.

М. ІВАНЧЕНКО, суддя республіканської категорії, суддя змагань.

ЗА МІСЦЕМ ПРОЖИВАННЯ

Відкриття літнього спортивного сезону відбулося на Черемушках. Більше 400 учасників стартували в той день на бігових доріжках та ігрових майданчиках.

Організаторами спортивного свята на Черемушках стали голова оргкомітету Д. Бадіян, начальник ЖЕК № 7 П. Полтавський та електрик Р. Овчаренко.

Р. КРЕНДЕЛЬ, інструктор міського комітету по фізичній культурі і спорту, м. Кіровоград.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 1 червня. Перша програма. 13.00 — «Сільська година». (М). 14.00 — Камертон доброго настрою. (Заноріжжя). 14.30 — Концерт. (Ленінград). 15.00 — «Здоров'я». (М). 15.30 — Для воїнів Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. «Алея слави». (Одеса). 16.00 — Інформаційна програма «Час». (М). 16.30 — Програма кольорового телебачення. (М). 19.00 — Веселюче пушкінське свято поезії. (М). 20.30 — «Сім днів». (М). 21.15 — Для болгарської культури в СРСР. «Будинок на дві вулиці». Художній фільм. (М). 22.35 — В ефірі — «Молодість». (М). 23.35 — Спортивний тиждень. (М).

ПОНЕДІЛОК, 2 червня. Перша програма. 19.00 — Телевізійні новини. (М). 19.15 — «Тобі юність». (М). 19.45 — Для дітей. Циркова вистава. (М). 21.15 — Концерт «Львівська». (М). 21.45 — Для дітей. Кіножурнал та художній фільм «Параша-лама» Алладіна. (Кіровоград). 16.20 — Музичний фільм «Друзі Язека». (К). 16.30 — Республіканська школа юних математиків. 17.00 — Для дітей «Дуларик». (К). 17.30 — Телевізійне «Понеді-

ря». (Дніпропетровськ). 18.00 — «Роzum, честь і совість ланної епохи». КПРС — партія інтернаціоналістів. (М). 18.40 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.00 — Телевізійні новини. (М). 19.20 — Голубий екран — школярям. «Книжкова волонція». (Кіровоград). 19.30 — Для дітей «Пролісок». Тележурнал. (Кіровоград). 20.00 — Інформаційна програма «Час». (М). 20.35 — Розповідать «Ізвестенці». (К). 21.15 — «Актори і ролі». (Кіровоград).

ПОКАЗУЄ МІКОЛАЇВ

СУБОТА, 31 травня. 9.00 — Гімнастика для всіх. (М). 9.45 — Телевізійні новини. (М). 10.00 — Музична розважальна передача «Будьте насамперед». (М). 10.30 — «Майбуття нашого порту». 11.00 — Програма болгарського телебачення. (М). 11.45 — Передача «Знання». (М). 12.15 — Актуальний екран. 12.35 — «Надійна оборона». (К). 13.25 — Художній фільм «Іван Мокрицький». (К). 15.10 — «Інспектор Телеснік». Спектакль Київського палацу піонерів. (К). 16.00 — Молодіжна програма «Полілярд». (К). 17.00 — Програма кольорового телебачення. (М). 18.30 — Телеспектакль народів СРСР. «Банжирська АРСР». (М). 19.00 — «На меридіанах України». (К). 19.30 — Декада української літератури і мистецтва в РРФСР. «На во-

гні». (К). 20.30 — Телевізійні новини. (М). 20.45 — «Світ соціалізму». (М). 21.15 — Болгарський художній фільм «Урок істерії». (М). 22.45 — Програма болгарського телебачення. Телефільм «Наді Афені». (М). 23.15 — Тільки факти. (М).

НЕДІЛЯ, 1 червня. 9.00 — Гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Телевізійні новини. (М). 9.30 — «Будильник». (М). 10.00 — «Музичний кіоск». (М). 10.30 — Олімпіада з біології. (М). 11.30 — Передача, присвячена Міжнародному дню захисту дітей. Концерт дитячої художньої самодіяльності. 12.15 — Телефільм. 12.40 — Художній фільм «Дівчина на трампліні». 14.00 — «Камертон доброго настрою». (Заноріжжя). 14.30 — «Зустріч з літом». Концерт для школярів. (Ленінград). 15.00 — Передача «Здоров'я». (М). 15.30 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Одеса). 16.00 — Програма кольорового телебачення. I. Для дітей. «Добре серце». Телеспектакль. 2. «Клуб кіноманів». 3. «Сніг». Вєслава Дроздська. (М). 19.00 — Веселюче пушкінське свято поезії. (М). 20.30 — «Сім днів». Міжнародна програма. (М). 21.15 — Художній фільм. «Дні на дві вулиці». (М). 22.35 — В ефірі — «Молодість». (М). 23.35 — Спортивний тиждень. (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 29-33-55, відділу пропаганди — 29-35-57, решти відділів — 29-33-55.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2

ЛУГАНСЬКИЙ МАШИНОБУДІВНИЙ ІНСТИТУТ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ НА ПЕРШНІЙ КУРС 1969 — 70 НАВЧАЛЬНОГО РОКУ НА ТАКІ ФАКУЛЬТЕТИ І СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

- Механічний факультет: Технологія машинобудування, металообробка верстатів, інструментів.
  - Факультет автоматизації виробничих процесів: Автоматизація і комплексна механізація машинобудування; Гідрравлічні машини і засоби автоматизації.
  - Факультет електромашинобудування: Електричні машини і апарати; Найвищої провідникові і електровакуумні машинобудування; Електротермічні установки.
  - Металургійний факультет: Машини і технологія литейного виробництва; Обладнання і технологія зварювального виробництва.
  - Транспортний факультет: Локомотивобудування; Двигуни внутрішнього згорання; Промисловий транспорт.
- Строк навчання в інституті 5 років. Прийм. завзв з 20 червня по 31 липня, вступні іспити — з 1 по 20 серпня.
- Вступники на всі спеціальності складають іспити з таких дисциплін:
- Профільовані — математика (письмова і усно), фізика (усно), непрофільовані — українська мова і література або російська мова і література (твір).
- Заяви подаються на ім'я ректора з додавання таких документів: документ про освіту (оригінал), витяг з трудової книжки, завірений керівником установи чи підприємства, характеристика з місця роботи або навчання, медична довідка (форма № 286), 4 фотокартки (розміром 3x4 см), Паспорт, військовий квиток або приписне свідоцтво подаються особисто.
- Студенти забезпечуються гуртожитком.
- Документи надіслати на адресу: м. Луганськ, вул. Фрунзе, 112.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1969—70

НАВЧАЛЬНИЙ РІК ПО СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПРОМІСЛОВЕ ТА ЦИВІЛЬНЕ БУДІВНИЦТВО» (НА ПЕРШНІЙ І ДРУГІЙ КУРСІ ДЕННОГО ВІДДІЛЕННЯ).

Вступники на перший курс складають іспити з російської або української мови (диктант) і математики (усно). На другий курс — з російської або української мови і літератури (твір) та математики (усно).

Без вступних іспитів приймаються особи, нагороджені після закінчення школи похвальними грамотами та золотими (срібними) медалями.

Заяви приймаються в групи на базі неповної середньої школи — до 31 липня, на базі середньої школи — до 15 серпня.

Вступні іспити з 1 по 20 серпня.

Початок занять 1 вересня.

Учні одержують стипендію на загальних підставах. Інгородні забезпечуються гуртожитком.

Заяви та документи надіслати на адресу: м. Кіровоград, вул. Уфимська, 4.

ТЕЛЕФОН 4-12-82. ДИРЕКЦІЯ.

КИЇВСЬКИЙ РІЧКОВИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1969—70

НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА I КУРС ДЕННОГО ВІДДІЛЕННЯ НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

морське судноплавство (на судах змішаного плавання море — ріка);

судноплавство на внутрішніх водних шляхах; експлуатація електрообладнання суден;

експлуатація суднових силових установок.

Приймаються особи чоловічої статі, що мають неповну середню освіту і яким на 1 квітня 1969 року випуло 15 років, та старшого віку (до 30 років).

Строк навчання — 3 роки 7 місяців — 4 роки.

Вступники складають іспити з української або російської мови (диктант) та математики (усно).

Прийом заяв і документів з 1 червня до 31 липня (поштою або особисто).

Вступні іспити з 1 по 20 серпня.

Гуртожитком забезпечуються всі приїжджі учні. Стипендія — на загальних підставах.

Докладні відомості про умови прийому та навчання вислаються.

Адреса технікуму: м. Київ, 71, вул. Фрунзе, 9.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

ГОРЛІВСЬКИЙ ІНДУСТРІАЛЬНИЙ ТЕХНІКУМ ІМ. РУМ'ЯНЦЕВА К. А.

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1969—70 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА I ТА ІІ КУРСІ ДЕННОГО, ВЕЧІРЬОГО І ЗАОЧНОГО ВІДДІЛЕНЬ ПО ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЯХ:

підземна розробка вугільних родовищ, гірничо-електромеханіка,

експлуатація електрообладнання підприємств (з висхідною і середньою освітою),

бухгалтерський облік у вугільній промисловості (на денне відділення — із середньою освітою, на вечірнє — з восьмирічною та середньою освітою).

Учні денного відділення забезпечуються стипендією і гуртожитком.

Вступники складають іспити з російської мови (письмово) та математики (усно).

Заяви подаються на ім'я директора з додавання документа про освіту (в оригіналі), копії свідоцтва про народження, автобіографії, трьох фотокарток (розміром 3x4 см), довідки про стан здоров'я і про відсутність захворювань, які б перешкождали роботі у вугільних шахтах, витягу з трудової книжки, завірений керівником підприємства, характеристика з місця роботи, для військоволюбів — військового квитка або приписного свідоцтва.

Іспити для вступників — на денне відділення — з 1 червня, для вступників на вечірнє і заочне відділення — з 15 червня і з 1 серпня.

Адреса технікуму: м. Горлівка, вул. Гагаріна, 40. Телефони 7-58-57, 7-52-13.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.